Der Betel ist scharf, süss und zugleich bitter, salzig und zusammenziehend, entfernt den Wind, vertreibt den Schleim, führt die Würmer ab, entfernt üblen Geruch und die Krankheitsstoffe, ist eine Zierde des Mundes, vertreibt die Unreinigkeiten und entzündet das Liebesfeuer. Diese dreizehn Vorzüge des Betels sind, o Freund, selbst im Himmel schwer anzutreffen.

तालवत्कुकृते मूलं वालः शत्रुकृषेतितः। गरुने ४ग्निरिवात्मृष्टः त्तिप्रं मंत्रायते मरुान् ॥ १०५५ ॥

Ein unbedeutender Feind, den man nicht beachtet, schlägt Wurzeln wie eine Weinpalme; wie Feuer, das man in einem Dickicht zurückgelassen hat, wird er in kurzer Zeit mächtig.

तावज्ञन्मापि डःखाय तता डर्गतता सदा । तत्रापि सेवया वृत्तिर्हा कष्टपरंपरा ॥ १०५३ ॥

Zunächst verursacht die Geburt Schmerz, darauf die beständige Armuth und dabei noch der Lebensunterhalt durch Dienst. O weh über die Kette von Leiden!

तावत्प्रीतिर्भविद्धोके यावद्दानं प्रदीपते । वत्सः ज्ञीर्ज्ञयं दृष्ट्वा परित्यज्ञति मातरम् ॥ १०५४ ॥

Zuneigung besteht so lange in der Welt, als Gaben gereicht werden: gewahrt das Kalb, dass die Milch versiegt, so verlässt es die Mutter.

तावत्स्यात्सर्वकृत्येषु पुरुषो ४त्र स्वयं प्रभुः । स्त्रीवाक्याङ्कृशप्रनुषो पावना धिपते बलात् ॥ १०५५ ॥

So lange pflegt der Mann in allen Angelegenheiten hier selbst Herr zu sein, als die Weiber ihn nicht mit dem Stachel ihrer Reden anspornen und ihn gewaltsam festhalten.

ताबदेव कृतिनामपि स्फुर्त्येष निर्मलविवेकदीपकः । याबदेव न कुरङ्गचनुषां ताडाते चपललोचनाडालैः ॥ १०५६ ॥

Nur so lange strahlt selbst bei Verständigen die Lampe, der ungetrübte Verstand, als sie nicht vom Saume des Gewandes, den beweglichen Augen der Gazellenäugigen, getroffen wird.

ताबदेव प्रधानं स्यांताबद्धुमृजने रतः । पुमुषा योषिता यावन शृणाति रहा वचः ॥ १०५७ ॥

Nur so lange steht der Mann oben an und findet Gefallen an seinen Eltern, als er nicht im Geheimen der Weiber Rede vernimmt.

Aenderung für दै।मन्धि.

1022) MBH. 1, 5627.

1023) Pankat. I, 297.

1024) Pańkat. II, 51. Vgl. Spr. 222.

1025) Pankat. II, 150.

1026) Вилктв. 1, 55 Вонг. 58 Нлев. с. °च-লুজা. d. चटुल st. चपल. Vgl. Spr. प्रभवति मनमि.

1027) PANKAT. V, 53.